

Szegedi Egyetem

IV. évf. 9. szám

A SZEGEDI FELSZÓKATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

1966. május 8.

A tartalomról:

A Magyarország válasza
A tiltakozás lángjai
Kari diákköri konferenciák
Egyetemi sportnapok 1966

Vádoljuk az imperializmust!

Nemzetközi diákszeminárium Budapesten

Több mint 50 európai, ázsiai, afrikai, latin-amerikai ország mintegy 200 képviselője tanácskozott a „Vádoljuk az imperializmust” jegyében Budapesten, hogy tovább erősítse a világ haladó diákságának antiimperialista egységfrontját.

A szemináriumon elhangzott 3 referátum és a több mint 70 hozzászólás egységesen és határozottan ítélte el az USA vietnámi agresszióját az imperializmus neokolonialista mesterkedéseit éppúgy, mint az új világháborúra törekvő nyugatnémet neofasizmust.

Az imperializmust *Dinh Ba Thi*, a DNFF Budapesti Irodájának vezetője a harcoló vietnámi nép részéről, dr. *Hajdú Gyula* egyetemi tanár az ELTE Nemzetközi Jogi Tanszékének vezetője, a nemzetközi jog találaról, *Vajó Péter* a Magyar Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Szervezeti Országos Bizottságának elnöke az ifjúsági mozgalmak oldaláról állította a vádoló tények reflektorába. És a legkülönbözőbb szempontból vádoltak a hozzászólások.

Nehéz lenne itt felsorolni mindazt a tény és gondolatot, amellyel a szemináriumon gazdagabbak lettünk az imperializmus elleni harcban. Néhányat említenénk csak az elhangzottakból.

Az USA évi költségvetése 112 milliárd dollár — ebből a hadikiadás 60 milliárd. A vietnámi agresszió naponta 25–30 millió dollárba kerül az amerikaiaknak. Az imperialista háború politikájának következtében a világon ma 20 millió ember áll fegyverben, és ennek 4–5-szöröse dolgozik kimondottan katonai célokért.

Az amerikaiak 1965. februárja óta 124 iskolát romboltak szét a VDK-ban barbár bombázásaikkal. — A vietnámi nép hőroszi küzdelmét dokumentálja, hogy a tanulóknak száma ellenére jelentősen emelkedett az elmúlt tanévhez viszonyítva. Dél-Vietnámban a megszállt területeken 5 millió ember él és ebből 1 millió a bürokratikus apparátushoz tartozik, ami egyebek között még egy dokumentuma a rendszer ingatag voltának. Afrikában a lakosság 80%-a

analfabéta — Portugál Guineában 99,5%-a. Még háromszáz évvel ezelőtt Afrika lakossága a Föld népességének 15-öd részét adta — ma az arány 1/12-re csökkent a „civilizáció áldásos” tevékenységének eredményeképpen. Guinea küldötte lelkes hangú felszólalásában a fenti tényekre alapozva is mondta: „az afrikaiak ismerik a szenvedést, megértik a vietnámi nép helyzetét”.

Latin-Amerikában a lakosságnak 1%-a végez középiskolát és csak két ezreleke íratkozik be egyetemre. Az UNESCO két év alatt 90 millió dollár segítséget nyújtott Latin-Amerikának oktatási célokra — az USA 3 nap alatt fordít ilyen összeget a vietnámi nép elleni agresszióra.

Csak örömmel lehetett ugyanakkor beszélni azokról az eredményekről, amelyeket Kuba népe ért el a közoktatás terén, hiszen még 1953-ban a lakosság több mint 22%-a analfabéta volt, 1961-re az analfabéták száma 4%-

alá csökkent, és 1956 és 1964 között megkétszereződött a középiskolások száma — bizonyítva mire képes egy független nép saját hazájában.

Sorolhatnám még Vietnám és Kamerun, Dahomey és Uruguay és a többi országok diákjainak felszólalását, melyek más-más szempontból, de egy gondolatot fejeztek ki, amit a dél-rhodéziai küldött találozón így foglalt össze: „az imperializmus összefogott ellenünk, haladó fiatalok ellen, — nekünk is csak egy lehetőségünk van: tömöríteni erőinket az imperializmus elleni harcban. „E gondolatot szolgálta a szeminárium minden megnyilvánulása, amit a zárzó egyik gondolata így foglalt össze: „Gyűjtőpont volt e szeminárium, olyan gyűjtőpont, amely segíti a diák egységfront kialakulását az imperializmus elleni harcban — és erre az egységfrontra ma nagy szükség van.”

dr. Konec János
a magyar delegáció tagja

A munka ünnepén

Huszonegyedik szabad május elsőjén volt ez a mostani. Plakátjain soknyelvű felirat éltette a munka ünnepét, zászlói gyönyörű tavaszi napfényben kavargtak.

A József Attila Tudományegyetemen már szombaton megkezdődtek az ünnepségek. Május elsője alkalmából adták át rendeltetésnek az egyetem Móra Ferenc diákotthonát, melyben 320 bölcsésztanhallgató lány talált otthonra. Ez a beruházás — ahogy dr. Szabó Zoltán egyetemi tanár, a Tudományegyetem rektora megnyitó beszédében elmondotta — elenyésző tétel népgazdaságunk egészét tekintve, de nem elenyésző Szeged kulturális és gazdasági gyarapodása szempontjából.

A minisztérium képviselői, a Tudományegyetem állami, párt- és KISZ vezetői délután az új klub ünnepélyes megnyitáson vettek részt.

Fegyelmezett sorokban vonuló dolgozók, tanulók, a környező utcákat betöltő érdek-

lódók tömege köszöntötte május elsőjét városunkban.

A délelőtti nagygyűlés után megteltek az újszege-di park útjai, fiatalok és öregek a hagyományos májusfa mögött együtt szórakoztak. Köztük ott voltak intézményeink hallgatói is, sajnos, délután többen mint délelőtt. Pedig ez az ünnep annak a munkának az ünnepe, amely lehetővé teszi, hogy mindenki képességei és szorgalma szerint nehézségek nélkül végezhesse tanulmányait, azé a munkáé, amely most kollégiumot és klubot adott egyetemistáinknak.

Akadémiai székfoglaló

Dr. Kovács István az MTA levelező tagja, a JATE Alkalmi Tanszékének vezetője az elmúlt hetekben tartotta akadémiái székfoglaló előadását „A törvénykonceptió alakulása” címmel.

A szocialista hazafiságról

Március 23-án az 1848-as magyar polgári nemzeti forradalom és szabadságharc, majd pedig az 1919-es magyar proletárforradalom és a Tanácsköztársaság évfordulójának apropójából cikket közölt a Szegedi Egyetem „A hazafiság fogalmáról” címmel, Kávassy Sándor tollából. A cikk történelmünk perspektívájában vizsgálta a magyar nemzet és nemzeti érzés, a hazafiság fogalmának kialakulását, tartalmi változásait s eljutott napjaink hazafiság-fogalmához, felemlítve, hogy a szocialista hazafiság tartalma gyökeresen más, mint a polgári-nacionalista hazafiságé volt.

Kávassy gondolatmenetét próbálom az alábbiakban tovább vinni s a szocialista hazafiságról, a nemzeti érzés, a nemzeti öntudat marxista értelmezéséről, valamint ezzel kapcsolatos tennivalóinkról néhány gondolatot kifejteni.

Amióta a munkásosztály mint osztály megjelent a történelemben s a marxizmus teoretikusai kezébe adták az osztály-ideológia fegyverét, a munkásosztály a nemzeti kérdésben is kialakította a maga tudományos igényességgel megfogalmazott véleményét s ideológiai-politikai programját. A munkásosztály hazafiság-fogalmában a mindenemű elnyomás és kiszolgáltatás megszüntetésének alapvető célkitűzésé dominál s ennek megfelelően a

haza az egész dolgozó nép hazája — nemre, korra, vagyoni különbségekre, tulajdonviszonyokra való tekintet nélkül. A hazában való legteljesebb demokratikus egyenlőség és egység az adott ország keretein belül a munkásosztály közös nemzetközi érdekeiért való szolidaritás vállalása, a kommunista világmozgalomhoz való tartozás és hűség, az imperializmus ellenes erővel való szövetség és együttműködés az alapvető jellemvonása a szocialista hazafiságnak.

Szocialista hazafiság csak a szocialista társadalom talaján bontakozhat ki. A hazafiság, a nemzeti érzés fejlődése, kibontakozása a történelmi folyamat velejárója s mint hagyomány, pozitív és negatív vonásaival együtt mélyen belevésődött a tudatunkba.

A nemzeti formák nem szűnnek meg a szocialista forradalom pillanatában, hanem sokáig keretei maradnak és maradhatnak a kibontakozó szocialista fejlődésnek, az új társadalmi rendnek is. Akkor is meg, ha ugyanakkor már kirajzolódik a szocialista országok gazdasági és politikai összeforrtóságának körvonalai. Azt azonban nem fogadhatjuk el a polgári nacionalista ideológiából, hogy a haza és nemzet fogalma örök, társadalmi formáktól független, osztályokfeletti kategória, ha építünk is a

nemzeti érzésben rejlő hatalmas politikai erőre. El kell vetnünk a nemzeti nihilizmus másik, végtelen álláspontját is tehát, hiszen a szocialista hazafiság nemzetközisége nem nemzetek fölötti elvont proletár nemzetköziséggént, hanem a szocialista nemzetek egyenrangúságon alapuló közösségének valóságaként jelenik meg, amelyen belül a munkásosztály vezette szocialista nemzeti egység nem tagadja meg a nemzeti fejlődés egész örökségét, hanem haladó részének jogutódjaként annak demokratikus célkitűzéseit maradéktalanul igyekszik megvalósítani. A helyes marxista álláspont a nemzetet mindig alárendeli a nemzetköziség nagy céljainak, ami viszont sohasem a nemzeti iránti közbűnséget, hanem a nemzeti érdekeknek a nemzetközi érdekekkel való összhangja biztosítását jelenti.

Milyen gyakorlati feladatok adódnak ebből?

Helyesen kell értékelnünk a nemzeti múltunkat, amely a jelenbeli magatartásunknak és a jövő fejlődésének is irányt szab. A szocialista nemzetköziségi tudat nem mondat le saját nemzeti előtörténetéről. E nemzeti múlt értékelése azonban csak marxista értékelés lehet, csak ilyen értékelés teheti világossá: mi az, amivel nemzeti történelmünk során az egyetemes emberi kultúra és haladás ügyét gyarapítottuk, ami jogossá teheti nemzeti büszkeségünket.

A szocialista hazafiság az erkölcsi nevelés fontos momentuma. Nem könnyű feladatot ró rá a hazafiság erkölcsi kódexe: a haza szeretete és a szocialista országok iránti szeretet, a társadalom hasznára végzett lelkiismeretes és felelősségteljes munka, a társadalmi értékek megőrzéséről és gyarapításáról való gondoskodás, magaskokú társadalmi kötelességtudat és felelősségérzet, a gyermeknevelés és gyermekáldás vállalásában a társadalom érdekeinek megfelelő magatartás, a közösségi érzés és segítőkészség, egymás érdekeinek kölcsönös tisztelése és a legmagasabb rendű, tevékeny humanizmus — mindez elidegeníthetetlen része, összetevője a szocialista hazafiság fogalmának, a hazafias magatartás szocialista értelmezésének és gyakorlásának.

DR. HUSZKA LÁSZLÓ

Kollégiumi napok

A főiskola jól sikerült rendezvény-sorozatáról

Két vidám és szép napnak voltak azok tanúi, akik részt vettek a Szegedi Tanárképző Főiskola rendezvényein április 23–24-én. Kollégiumi napok — ez volt a kulturális és sporttalálkozókat összefoglaló címe, de nem csak a kollégistáknak szoltak a kiállítások és mérkőzések. Azt viszont megmutatták, hogy a Főiskolán aktív és megbecsülendő kollégiumi munka folyik.

Szombaton délen a képzőművészeti, foto- és kézimunka kiállítás ünnepélyes megnyitásával kezdődtek meg a kollégiumi napok eseményei. Rövid időn belül ez volt a harmadik ilyen jellegű kiállítás a főiskolán, s erre érdemes felfigyelni. Az esélyes nagyjából ismertek voltak, s egyáltalán nem hatott meglepetésnek, hogy Zoltánffy István nyerte az első díjat s az ezzel járó háromszáz forintot. A második helyet megszívta nyerte a fesztiválon nemrég első díjas Matkó Katalin, akinek képei szép reményre jogosítanak és Gyémánt Lászlóné, míg a harmadik helyen Cseh Éva és Rigó József végzett.

A fotókiállítás első helyezettje Szarvai István lett, aki nemcsak kitűnő megfigyelőként jár e világban, de tisztában van a művészi eszközök használatával is. A második díjat a zsűri megszívta adta ki: Hanga Ferenc, Hegedűs László és Heteyi László képeit találták egyenrangúnak. Tanárképző Főiskoláról lévén szó, egyenrangú szerepet játszott ezen a kiállításán a kézimunka is. Itt az első helyre Takács Magdolna munkáját találták jogosultnak, de dicseretet érdemel a második helyezett Baranyai Magda és a harmadik: Puck Ágnes is.

Az irodalmi pályázat első díját ezúttal ketten nyerték, a főiskola irodalomszerező hallgatósága és a Szegedi Egyetem olvasói előtt nem ismeretlen nevű Boros István és Gáspár István, akiket ezzel együtt 250 forinttal is jutalmaztak, a második helyezett Juhász Ferenc lett, míg a harmadik helyen Pomezensky György végzett.

A Kollégiumi Napok sporteseményei vidám és izgalmas percekkel egyaránt hozták. A két lánykollégium közül ezúttal az új, a Petőfi bizonnyult jobbnak kosárlabdában, míg kézilabdában igazságos döntetlen eredmény született.

A sok tanulsággal szolgáló, jól sikerült eseménysorozatot az Irodalmi Színpad „Ifjúság” című, szép szavakkal teljes összeállítására zárta a főiskola dísztermében.

Találkozás

„Az orvos halála” írójával

Fekete Gyula, az „Az orvos halála” írója látogatott Szegedre április 22-én, az Orvostudományi Egyetem Irodalmi Körének meghívására. A Semmelweis kollégiumban megrendezett író-olvasó találkozó az író röviden szolt eddigi alkotásairól, regényeiről, majd a feltett kérdésekre válaszolt.

Sajnos, nagyobb vita nem alakult ki, pedig igen érdekes kérdések kerültek felszínre, mint például: a művészet és a valóság igazsága, az írói hitvallás, a művészi példakép, az írói átélés kérdései.

Hogy élesebb vita nem alakult ki, talán szerepe van a meglehetősen nagy létszámú közönségnek, valamint annak a sajnálatos tapasztalatnak, ami az egyes vitakörök előadóival kapcsolatban jelentkezik, kik nem szívesen vesznek az esetleges kritikai jellegű véleményeket, hozzászólásokat.

Nos, Fekete Gyulára az utóbbi nem vonatkozik. Közvetlen modorával próbált lelendíteni a vitán, — ami helyenként sikerült is — s ezzel nagymértékben hozzájárult az est sikeréhez.

I. b.

A budapesti nemzetközi diákszeminárium résztvevői. A megjelent delegációk elítélték az Egyesült Államok vietnámi kalózháborúját.

Szavalók és prózamondók a fesztiválon

Magas színvonal és maradandó élmények

Három nap a Petőfi Kollégiumban

Az ország legjobb egyetemi és főiskolai versmondói az első napra főleg modern és mai mondanivalójú költeményeket hoztak magukkal. Nyelvi és estjési hibák inkább az első szavalatoknál adódtak.

Több rosszul értelmezett vagy kidolgozatlan verssel is találkozunk. Még fájdalmasabban kellett regisztrálni, hogy többen nem a képességeiknek megfelelő művel indultak, s így a szavalatuk vontatottá, vagy éppen erőtlenné vált. Ezek a jelenségek főleg a Juhász Ferenc versek tolmácsolásánál tűntek szembe.

Meglepően sok nagy verset hallott itt a közönség. S föltétlen dicséretére válik az aznapi versmondóknak, hogy megérténi-megértetni akarták a költeményeket elsősorban, s nem váltak hatáskeresztékké egy-két kivételtől eltekintve. Ilyen kivételnek számít az a készthelyi kislány, aki megpróbálta eljátszani Aragon egyik versét. Ettől a törekvésétől még az sem tudta eltántorítani, hogy a közönségre pillantva éreznie kellett: ez az, ami nem áll jól neki.

A Szegedi Orvostudományi Egyetem viszonylag egy-egy produkciói közül is kiugrott Négyökrű Mária, aki teljesen átadva magát Az éjszaka csodái című Weöres-vers ritmusának, játékos humorának — a leginkább volt képes hatása alatt tartani hallgatóit.

A kritikusan figyelőnek néha olyan érzése támadt, hogy a nézők olykor nem annyira a produkciók taposoltak, mint inkább a vers szépségének. Mások pedig kissé melankólikusan állapították meg, hogy a tapshoz elég egy közepes teljesítmény és vele egy csinos arc, aki egyéniségének megfelelő alkotást hozott magával. Ezeknek a profán megjegyzéseknek persze nem az a céljuk, hogy indirekt módon tagadják a kezdő délután kialakult színvonalát, amely az alábbi szavalóknak volt köszönhető: Horváth Géza, Kádár Zoltán, Csabai Tamás, Várdaróczy József (Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola); Krámlai Borbála, Preisinger Zsuzsanna, Zsigmond Csaba, Varsányi Edit, Szombathy Anikó (Budapesti Tanítóképző Intézet); Bánki Frigyes, Erdi Csaba, Mikó János (Marx Károly Közgazdasági Egyetem); Halász Gabriella, Ejurj Orsolya, Eröss István, Marton István (Keszthelyi Agrártudományi Főiskola); Boór Judit, Felföldi Júlia, Juhász János (Gödöllői Agrártudományi Egyetem); Bajnóczky István, Egert Páter, Négyökrű Mária (Szegedi Orvostudományi Egyetem).

A második napon

Szerdán délután ismét magas színvonalú előadásokra került sor. Ennek a megállapításnak nem mond ellent a fogyatékoságok felsorolása, mert csupán az amatőr szavalatok buktatóira kívánja továbbra is felhívni a figyelmet.

A versértelmezésekkel nem volt különösebb baj. Viszont igen feltűnő volt a sok memorizávar, pillanatnyi kihagyás.

Aztán történt még valami a jövőd rendezők figyelmeire is érdemes. Műsorát-szervezés történt a második napon. A zsűri az íráskor rangja és más lehetséges szempontok szerint csoportosította a műveket. Ezt azon megfontolás alapján tette, hogy a művészi alkotások elrendezésétől adódó „helyzeti energiájuk” révén is hatnak. Az elrendezés nem csak a közönség számára fontos. Ennek fel nem ismerése következményeképp sik-

kadt el tegnap a nagy verssek áramában Kosztolányi Hajnali részegsége, ami tudattalanul befolyásolta a versmondó képességeinek megítélését is. Ezt persze előre gépelve kellene tudatni a résztvevőkkel, hogy ne érje őket váratlanul a fel-szólítás.

Ezen a napon a következők szerepeltek: Papp Erzsébet, Simon Mária, Molnár Magdolna, Németh János (Kaposvári Tanítóképző Intézet); Szolcsánszky Veronika, Bakos Veronika, Czákó János, Gyepessy Ferenc, Molnár László, Nyul Endre (Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem), Keresztes Livia, Sándor György, Bartal Gábor, Király Géza, Vándor Béla (Budapesti Orvostudományi Egyetem), Pásztor Attila (Nyíregyházi Tanárképző Főiskola); Kiss Anikó, Keserű Etelka, Szabó Erzsébet, Mandulás Mária (Bajai Tanítóképző Intézet).

A harmadik napon

A harmadik napon az elutasított Funk Miklós helyét a zsűriasztal mögött Komor István, a Nemzeti Színház rendezője foglalta el. Az első másfél órában óriási zuhanást a színvonal. Talán a sok zseniséggel előadott Nyitnikék volt csak kivétel. Ritmushibák, túlságosan zárt ejtés, lusta artikulációk néha együttesen is előfordultak. A rossz versválasztás a budapesti állatorvosok esetében tűnt fel leginkább.

Az előző két nap színvonalára a szegedi versmondók lendítették vissza a színvonalat. Először Nagy Zoltán törte meg a terem fáradt hangulatát szuggesztív erejével és szép orgánumával. Majd a gazdag hanganyaggal előadott székely népbalada, a Halálba táncoltatott lány következt. A tisztá artikuláció a jó versfelépítés, az átéltség jellemezte a többi teljesítményt is. Pálffy Katalin versenyen kívül „ugrott be”, s nagy sikert aratott J. Wolker: Ballada a fűtő szemeiről c. versével.

Résztvevők: Várdaróczy József (Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola); Süle Éva, Bakonyi Péter János, Koncz Károly, Adorján

Katonák a művészeti fesztiválon

A versenyen kívüli szakmai bemutatók közül kiemelkedett az este, amikor az Egyetemi Színpad két produkciója mellett fiatal hódmezővásárhelyi katonák csoportja mutatta be Robert Merle Sziszfusz és a halál című egyfelvonásosát. Az előadás menete nélkül akadózott a jelmezek egyszerűek voltak, a szereplők láthatóan lámpalázasan léptek színpadra, de a közönség értő tapssal jutalmazta igyekeztüket, amely egy-két nagyon jó alakítást is eredményezett.

— Ki volt a rendező? — kérdelem őket a szünetben. — Egy másikra néznek: Koltiv rendezés volt — mondják.

— Hogyan tudatok felkészülni?

— Feleltesséink erre az alkalomra biztosítottak időt a számunkra. A kiképzés alól természetesen nem mentesülhettünk, de két órával előbb elhagyhattuk a „csatateret”. Három hónapja készülünk. — szól Ares alakítója Simó Endre előfelvételi egyetemista, jelenleg honvéd.

— Te hova jelentkeztél?

— A Marx Károly Köz-

György (Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem), Ruzicska Károly, Szathmári László, Veszeli Ildikó, Ivanics Ervin (Budapesti Állatorvostudományi Egyetem), Papp Edith, Ling Frigyesné, Adam Éva (Nyíregyházi Tanítóképző Intézet), Nagy Zoltán (Szegedi Tanárképző Főiskola), Kerekes László, Sajti Emese, Barra Anikó, Pálffy Katalin, Ferincz Éva (Szegedi JATE).

Három ankét tanulsága

Az elhangzott szavazatokat megbeszélő-értékelő ankétokat az Irinyi János kollégiumban egy tulajdonságuk, mégpedig azonos menetük arra predesztinálja, hogy összefoglalóan szóljunk mindhármukról. Nem mint-ha egyhangúak lettek volna, ellenkezőleg. A zsűrielnök rögtön az első alkalommal megteremtette a közvetlen beszélgető atmoszférát. Az érdekeltek az éppen elfoglaltakon kívül hiánytalanul megjelentek. A hozzászólásokat Felvidéki Éva, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem hallgatója nyitotta meg. Az egyes szereplők hibáinak elemzésével, „műhelyvallomásokkal”, s elvi kérdések megvitatásával telt el a keddi délelőtti két óra. A résztvevők hangsúlyozva, hogy nem öngazdálkodás teszik, elsorolták panaszait az előadótérrel, a menzával és a kezdési időponttal kapcsolatban.

Kivülállóként elmondta észrevételeit Szabó Balázs, a Bajai Tanítóképző Intézet Irodalmi Színpadának vezetője is.

— Számolva a gyakorlatlansággal, az amatőr jelleggel, nagyon elégedett vagyok sok versmondóval, s általában a műsorok színvonalával. Tapasztalatom szerint az elmúlt évek átlagát tekintve kimagasló eredményt ért el ennek a három napnak a szílistái — mondta rövid nyilatkozatában Selmeck Elek, a bizottság elnöke.

A közönséget pedig néhány maradandó pillanattal ajándékozták meg az egyéni vers és prózamondók a Petőfi Sándor kollégium társalgó-előadótermében.

Géza Ferenc

A PÓDIUM

Matkó Katalin festménye

Műkedvelők művészi fokon

Verseny az Apáthy Kollégiumban

Április 5-én délután, pontban 14 órakor kezdődött az első csoport vetélkedője, melyen 6 intézmény 17 hallgatója vett részt. Összinté sajnáltuk őket, hiszen a leg- elemibb feltételek sem voltak biztosítva számukra a kulturált előadáshoz. Eppen ezért érdemel külön elismerést Balogh Tamás, a Debreceni Tanítóképző Intézet I. éves hallgatója, akinek sikerült felülemelkednie a zavaró körülményeken, és Roman Gary „Nó a barakkban” című novellájának kiemelkedő színvonalú tolmácsolásával kapcsolatot tudott teremteni még evel a közönséggel is. Becsületos munkájukért azonban a többi résztvevő is elismerést érdemel: a Budapesti Műszaki Egyetemről Papp László; a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemről Takács Zsuzsa; a Debreceni Tanítóképző Intézetből Ráduly Margit, Galánfy András és Kontler László; az Egri Tanárképző Főiskoláról Ballner Károly, Nagy Edit, és Dorogin Katalin; a Pécsi Orvostudományi Egyetemről Marton Piroška, Balatoni Györgyi, Holvay Endre, Kiss György, és Raák Endre; valamint a Pécsi Tudományegyetemről Rákossy Lajos, Mészáros Gabriella és Lukács Miklós.

Kimagasló teljesítmények

Szerdán délután már sokkal több örömben volt része a zsűrinek, a versenyzőknek, és a szépségü közönségnek egyaránt. A délután egyetlen szegedi indulója Merényi Judit, a JATE hallgatója volt. A legszebb produkciót a Debreceni Orvostudományi Egyetem szigorló orvosától, Szabó Andrásról hallottuk, aki Karinythy Frigyes „Jár a szám” c. drámai novelláját olyan rutinosan, novellaként adta elő, hogy ezt a produkciót — a zsűri szavával élve — hivatásos művész is bátran vállalhatná magáénak. Kimagasló teljesítményt nyújtott a Kipphardt drámájából vett Oppenheimer-monológ meditatív, precíz kidolgozású előadásával Lavicska Kálmán is, aki szintén a Debreceni Orvostudományi Egyetem hallgatója. Rajtuk kívül a színvonalas, elismerésre méltó teljesítményért dicséretet érdemelnek a többiek is: a Pécsi Tanárképző Főiskoláról

Szamos Szilvia, Weber Mária, Tóth Károly, Olasz István, Monori Melinda; a Szombathelyi Tanítóképző Intézetből Novák Katalin, Bóka Mária, Máday Éva, Polgár Erzsébet; a Budapesti Műszaki Egyetemről Barát Tamás, Csörgő László, Takács László, Láng Noémi; a Debreceni Orvostudományi Egyetemről Karsai Tamás; Tumppek Judit és Horváth Tibor.

Érzés és értelem összhangja

A harmadik napi verseny furcsa módon indult, legalább is ami a színvonalat illeti. Az volt az érzésünk, hogy megismétlődik az első napi közepes teljesítmények sorozata, azonban hamarosan örömmel tapasztaltuk, hogy csak az első versenyzők lámpalázának tudható be a pillanatnyi színvonalhanyatlás.

A 7 intézmény induló 18 hallgatójának elismeréssel adózunk, akik a következők voltak: a Veszprémi Vegyipari Egyetemről Kisteleki Zoltán; a Keszthelyi Felsőfokú Mezőgazdasági Technikumból Mancsal Ferenc; a Budapesti Gyógypedagógiai Főiskoláról Kucsma Katalin és Szikla Magdolna; az Eötvös Loránd Tudományegyetemről Kulifai András, Böhm Edit, Bagóczy Judit, Sándor István; a Hódmezővásárhelyi Felsőfokú Mezőgazdasági Technikumból Újréti Béla; az Egyesített Tiszti Iskolából Balassa János, Sándor Miklós, Venyige László, Füller Lajos, Horváth Attila; valamint a Kossuth Lajos Tudományegyetemről a már említett Magi Istvánon kívül Cserhalmi Anna, Katona Imre és Nagy Gizella.

Hasznos vita az ankétokon

Az Apáthy-kollégiumban megtartott háromnapos szavalóverseny mindegyik napján ankét követte a vetélkedőket.

A megbeszélések természetesen közvetlen, barátságos légkörre azt is lehetővé tette, hogy nem pontosan a versenyhez tartozó, de közérdekű kérdéseket tegyenek föl a zsűrinek, melyekre Jancsó Adrienne művésznő és Zsugán István készségesen válaszolt is.

Viski Árpád

Magyarország válaszol

„A Magyarország válaszol”

— invitálta a plakát a politikai kérdések iránt érdeklődőket. Április 19-én este fél nyolc órai kezdettel került sor a József Attila Kollégium tanulójában mintegy 100 főnyi közönség előtt, a „Kérdezz-felelek”-re, melynek keretében a kollégisták, a felelő pedig dr. Pálffy József, a Magyarország főszerkesztője volt. Pálffy elvtárs az est első felében az előre megfogalmazott kérdésekre válaszolt. Az eseményeket a következőkben foglalhatnánk össze. A beszélgetés egy a sajtót is közvetlenül érdeklő problémával indult. Előadónk velősen így jellemezte az esetet: „Hogyan lehetséges, hogy Y. ország X. vezetője elutazik hazánkba, anélkül, hogy megérkezne?” Pálffy elvtárs annak az illetékes körökben már eléggé kikristályosodott véleménynek adott hangot, hogy e kérdésben a szocialista országok illetékesei közös megállapodást kellene hogy hozzanak, minekutána az ilyen furcsa esetek nem történhetnek meg. A következő témasorozat a szocialista országok közötti támadt, ideiglenes surlódásokat vette bonckés alá. A problémák ideiglenességét hangsúlyozta előadónk is. Különösen kiemelte, hogy ilyen esetekben „nacionalizmusra nacionalizmussal válaszolni annyit tesz, mint fejfel menni a falnak. Válaszolni csak is internacionalizmussal, mégpedig a proletár internacionalizmussal lehet és kell is” — fűjtette ki a Magyarország főszerkesztője. Továbbiakban a XXIII. kongresszusról esett szó. A szovjet vezetés színvonalában és minőségében bekövetkezett változásokról esett ezután szó. A Szovjetunióban ma kevesebbet beszélnek a jövőről, de annál többet tesznek érte. A Francia és Olasz KP ideológiai taktikája és az ezzel kapcsolatos lehetőségek, valamint buktatók képezték a továbbiakban a beszélgetés tárgyát. Napjaink elsőszámú politikai csemegéje Franciaország és a NATO viszonya is terítékre került, ezen belül De Gaulle szerepe, természetesen az elnök belpolitikájával együtt. „Teljesen naiv elképzelés az, hogy egy szép napon Charles de Gaulle jelentkezik az FKP Place de Kossuthon levő székházában és felvetélt kéri a Kommunista Pártba” — mondotta Pálffy elvtárs. Kimutatta, hogy De Gaulle monopóliumok, de a francia monopóliumok embere. Az afrikai helyzetéről is bővebb tájékoztatást nyújtott meghívott előadónk. Az est első felét az indonez események vizsgálata és a Kínai NK politikájának elemzése zárta. Az est második felében a Magyarország főszerkesztője „váltott ellenfelekkel mérközött” illetve válaszolt az „ad hoc” kérdésekre. Különösen a Magyarországgal kapcsolatban hangzott el sok felvilágosítás. Ki elismerően ki bírálón szolt, de ezek is elismerték a lap színvonalát és eredményeit. Mivel a lap hasábjain hasonló jellegű problémák felmerültek, az ismertetésektől eltekintünk.

E sorok írója a tájékoztatást megelőző levelében azt írta az előadónak: „Lehetséges, hogy a kérdések két tájékoztatóra is elegendők lesznek!” Az előbb leírtak be is következtek, mivel a sikeres tájékoztatóknak csak az idő előrehaladott volta tudott véget vetni.

Ezért és főleg az előadás sikere miatt úgy érezzük, hogy ezt a „dialógust” a Magyarország szerkesztősége és kollégiumunk tagjai a t. alkalmas időpontban tovább kellene folytatni. Bárki is tette fel a kérdést önmagának az előadás után — Megérte-e? — válasz csak ez lehetett: Igen.

S ebből következik: szeretnénk Pálffy elvtárral gyakrabban találkozni kollégiumunkban, egyetemünkön.

Hírek —

Érdekességek

Akadémiai díjak szegedi tudósoknak

Május 2-án a Magyar Tudományos Akadémia közgyűlésének első napján adták át az akadémiai aranyérmeket és jutalmakat. Az akadémiai jutalom tízenkétezer forintos első díjat nyolc tudósra nyújtotta át Rusznay István elnök, közöttük dr. Csillik Bertalannak, a Szegedi Orvostudományi Egyetem docensének, a JATE elektron-mikroszkópiai laboratórium tudományos főmunkatársának, míg a második fokozat nyolcezer forintos díjjal jutalmazott nyolc tudós között dr. Thuránszky Károlynak, az OTE Gyógyszertári Intézete docensének gratulálhatunk.

Amatőr-fülbemutató

A Csongrád megyei Amatőr-film Klub bemutatta az idei Országos Egyetemi és Főiskolai Amatőr-film Fesztiválra benevezett filmjeit. Elsőnek Gaál Csaba Álmodozás című érzelmi hatásokat épült filmjét vetítették le. Második alkotása — Hollandia — hűen adta vissza egy idegen ország számunkra megkapó, szokatlan életét. Hemmer János Szilveszter című első műve három zakopáni fiatalal ismertett meg néhány szép felvétellel segítségével. Toókös György Riport 65 című filmje három beszélgetésben mutatta be az emberi magányosságot.

Bronzérem Egerben

Bronzérmet nyert a SZOTE táncgyűjtése Egerben, az Országos Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztiválon. A KISZ K. B. az együttes eredményes szereplését emléklappal jutalmazta.

Sportvetélkedőn

Auditorium Maximum. Százötven néző. Vezető: Ambrus György. Az eredmény alakulását eldöntötte — a versenyzőkön kívül — a zsűri. Az első percek tapogatózó játéka után két ponttal elhúztak az orvosok, aztán erősítették a bölcseket, de feljötték a jogászok is, akiket számos vermes szurkoló kísért el. Fej-fej melletti küzdelem, taps. A bölcseket övnyak, a zsűri itélkezik. Fűty. Még néhány perc és... és első a bölcsesek csapata, második az orvosoké. A harmadik helyet a jogászok szerezték meg, a TTK csapata a negyedik, míg az ötödik helyen a gyógyszerészek végeztek. A nagy tét — első hely tíznapos belföldi utazás, második-harmadik helyezettek könyvjutalmat kaptak — rányomta bélyegét az izgalmas, helyenként sport-szerű találkozóra. Kitűntek: OTE csapata a fegyverkeztséggel, jogász szurkolók a szellemességükkel.

Kitüntetés

Dr. Vörös László, a Szegedi József Attila Tudományegyetem irodalomtörténeti intézetének tanársegédje, a KISZ egyetemi és főiskolai osztályának munkatársa április negyediké alkalmából a KISZ-érdemérem kitüntetésben részesült. 1957 óta tagja a KISZ-nek és kezdettől fogva áldozatos, fontos munkával járult hozzá előbb mint hallgató, majd az utóbbi időben mint oktató az ifjúsági szervezet tevékenységéhez. Többször vezető funkcióban is végzett munkájának méltó elismerése ez a kitüntetés.

Országos ifjúsági jogásznapiak

Verse nyek és vidám együttlét Diákköri dolgozatok

Dr. Kemenes Béla a JATE Állam- és Jogtudományi Karának dékánja a jogászfutás felszabadulás utáni vitákkal teljes találkozóira emlékezett az ifjúsági jogásznapiak április huszonegyedikéi megnyitóján

Perbeszéd-verseny

Mintegy kétszáznegyven hallgató közül került ki az a tizenkét versenyző, aki az ifjúsági jogásznapiak első napjának nagyon izgalmas és érdekes versenyén mérte össze tudását perbeszédversenyben. Az eredmények nem a közönség tetszését tükrözték, hanem az ismert bírósági szakemberek — köztük dr. Simon László, a Megyei Bíróság elnöke szigorú véleményét. Az első helyezett Friedrich Lajos budapesti hallgató lett, a második és harmadik helyezett a szegedi Bodnár László, illetve Bodóczky Zsuzsa.

Szellemi öttusa

Az első nap esti eseménye a házigazdák és vendégek közti s így szintén országos jellegű szellemi öttusa volt, ahol kiegyensúlyozott erők mérték össze tudásukat, s ez az eredményben úgy konkretizálódott, hogy szoros küzdelemben győzött a pécsi csapat.

A második nap eseménysorozatát a jogesetmegoldási verseny nyitotta, ahol szegedi siker született: az első helyezett Nagy Lajos lett, aki a zsűri véleménye szerint is kimagaslott az indulók közül. A második Fülöp Györgyi budapesti, a harmadik Szegfy László pécsi joghallgató volt. Hasonló helyzet alakult ki az orosz fordítási versenyen is, melyet Apáthy István szegedi hallgató nyert a második helyen osztózkodó Pojtner László pécsi és Kun Árpád szegedi versenyző előtt.

Sportesemények

A kari jellegű sporteseményekből kosárlabdában a III. évfolyam, kispályás futball-

ban a negyedévesek csapata került ki győztesen. A három kar közti asztaltenisz versenyen a szegediek nyertek, s ezzel a záróünnepségen átnyújtott kupát a pécsiiek előtt.

Nemcsak sportban és szellemben vetélkedtek a három nap alatt a vendégek és a házigazdák, de táncban, vídamságban is. A táncot tekintve elég nehéz volt a dolguk az április 22-én megkezdett és másnap hajnalban is folytatódó bálban, amelynek hangulatához a zenekaron kívül a Hungária mindenben igyekezett hozzájárulni.

Záróünnepség

A záróünnepségen dr. Both Ödön tanszékvezető docens azzal búcsúzott el a három nap résztvevőitől: nyertes és most lemaradt versenyzőktől, érdeklődőktől, hogy egy jó kezdeményezés eseményeinek érkezünk a végére. Mi pedig reméljük, hogy ez nem marad csak kezdeményezés, v. m.)

Hagyományok

A NEMREG lezajlott szegedi ifjúsági jogásznapiakat — mint az lapunkból már ismeretes — régebbi hagyományok felelevenítésével szervezték meg a jogi kar oktatói és hallgatói, s e rendezvénysorozatot minden bizonnyal hasonlóak követik majd a jövőben is. **Hagyománymentés, hagyományteremtés** — e két szóval jellemezhetnénk leginkább e mozgalmas három napot, amelyen a mintegy félszáz budapesti és pécsi vendég a szegedi jogászokkal együtt versenyzett, együtt szórakozott. Úgy gondoljuk, hogy ez az igen sok hallgatót megmozgató háromnapos együttlét volt a jogásznapiak megrendezésének legfontosabb indoka s egyben eredménye is. (Bár csak ennyi hallgatót láttunk volna a május 1-i felvonuláson is!)

A három kar ifjúsága az elmúlt években is kapcsolatban állt egymással. Az évfolyam — és tanulmányi kirándulások, s kölcsönös diákköri látogatások s a két évenkénti országos diákköri konferenciák már eddig is sok olyan összejöveteli alkalmat nyújtottak, amelyek más karok között talán kevésbé tapasztalható **összetartozást** teremtetek.

Az ifjúsági jogásznapiak „erős oldala” kétségtől a szakmai volt. A büntető- és büntető eljárásjogi perbeszéd- és az első alkalommal is igen ötletesen rendezett polgári, polgári eljárásjogi jogesetmegoldás során a versenyzők jó része olyan teljesítményt nyújtott, amely a szaktudáson kívül igen nagy rátermettséget bizonyított. A diákköri előadások — amelyek együttesen a helyi konferencia funkcióját töltötték be — az 1963-as őszi szegedi országos találkozó óta a jogi kar legsikeresebb ilyen típusú rendezvényei voltak. Új diákkör is mutatkozott be. A dolgozatok előadását és korreferálását igen jól oldották meg minden ülésen. (Mások sem veszik talán rossz néven ha külön megemlítjük a **Polgári Jogi Diákkör** Pintér Mária dolgozatát megvitató mintautulását.)

JÓ VOLT a szellemi öttusa, a bál és a klubest is. Talán az utóbbiak időpontját kellett volna felcserélni, ez azonban a vendéglátóipar más elképzelései miatt nem volt lehetséges.

Anélkül, hogy benyomásaink teljességét elmondanánk, röviden szólnunk kell a jogásznapi hiányosságairól is. Ha hiányokat mondunk, nem is a társakkal való szervezési kapcsolatok problémáira gondolunk. (Ilyenek is voltak, de ezek a rendezvény összképére nem hatottak ki.) Sokkal inkább arra, hogy a szakmai program és a szórakozási alkalmak mellett a KISZ-nek **társadalmi-politikai** problémák felvetésére alkalmas tapasztalatcsere is kezdeményeznie kellett volna. Így is szoros volt a program — mondhatná bárki. Igaz, Ifjúsági szervezetünk jelenlegi viszonyai között nem könnyű a **szokványostól** elütő politikai rendezvényt produkálni. Valóban így van, de éppen ez az amiért a három kar KISZ-vezetőinek a jövőben hasonló alkalmakkor erre is gondolniuk kell. Bizunk benne, hogy lesz még alkalmuk, mert a szegedi ifjúsági jogásznapiak nem csupán a korábbiak folytatói voltak, hanem az újabbak elindítói is lehetnek.

(tr. j.)

ANKÉT?

Van Szegednek egy havonként megjelenő irodalmi folyóirata: a Tiszatáj. Húsz éve megjelenő folyóirat. Ezt tudja mindenki! — kiálthaj fel az olvasó, mikor e sorokat olvassa. Nem is olyan biztos, hogy tudja.

A Tiszatáj Szerkesztősége elhatározta, hogy a BTK-on ankétot rendez a lap tevékenységéről, a mai irodalom problémáiról, amelyre előadóként meghívták a neves kritikust, Faragó Vilmost, az Élet és Irodalom főmunkatársát. Az ankét sikere érdekében a problémákat előre összegyűjtendő, kérdőíreket is kiosztottak a Karon a hallgatóság körében.

A kiosztott kérdőíveknek csak egy elenyészően kis töredéke érkezett vissza, azok fele is kitöltetlenül.

Az ankét pedig elmaradt. A meghirdetett időpontban ugyanis az előadó, a szerkesztőség és a kiadóhivatal vezetői, az Irodalomtörténeti Intézet munkatársai csak 3 embert találtak a VII. számú tanyán.

Ennek az ankétnak a megszervezését a Kari KISZ-szervezet vállalta. Elmaradásáért ki vállalja a felelősséget?

A tiltakozás lángjai

Rendezvények a gyarmati ifjúság napján

A gyarmati ifjúság napján a budapesti nemzetközi diákszeminarium külföldi vendégeinek egy csoportja Szegedre látogatott. Nguyen Nooc Hung, a Vietnámi Dolgozó Ifjúsági Szövetség magyarországi csoportjának titkárhelyettese, Hadad Nacer, Labi-Abdel Kébir, Toolsic Naresch Kumer és Kamish Isah Abdul, a hazánkban tanuló algériai, marokkói, brit-guyanai, illetve a tanzániai diákok szervezetének vezetői, továbbá Jorge Perez argentin és Pascual Latronico uruguayi ifjúsági vezetők a KISZ Csongrád megyei Bizottságának vendégeiként három napot töltöttek Szegeden s részt vettek Szegeden és a megyében rendezett ifjúsági politikai gyűléseken.

Április 22-én este a város több pontján vietnámi örtűzek gyúltak s lángjaik fénye mellett a KISZ-fiatalok kifejezték szolidaritásukat a szabadságért küzdő vietnámi néppel. A Széchenyi téren és az újszegedi partföldön gyűlt örtűzek mellett este 8 órakor a Semmelweis utcai sportpályán a Szegedi Tanárképző Főiskola KISZ szervezte gyűjtött vietnámi örtűzet. Itt Győri Ilona emlékezett meg a vietnámi szabadságküzdelemről és Várad Erzsébet szavalta el Simai Mihály egyik versét. Egy órával később az Orvostudományi Egyetem Semmelweis Kollégiuma előtt is kigyúlt a vietnámi láng. Az egyetem meglelt közel 300 hallgatója előtt Annus János Általános Orvosi Kari KISZ-titkár mondott beszédet, majd felolvasták a Dél-vietnámi Nemzeti Felszabadítási Front budapesti irodájához eljuttatott táviratot.

Április 24-én hétfőn délelőtt a JATE KISZ Bizottsága fogadást adott a városunkban

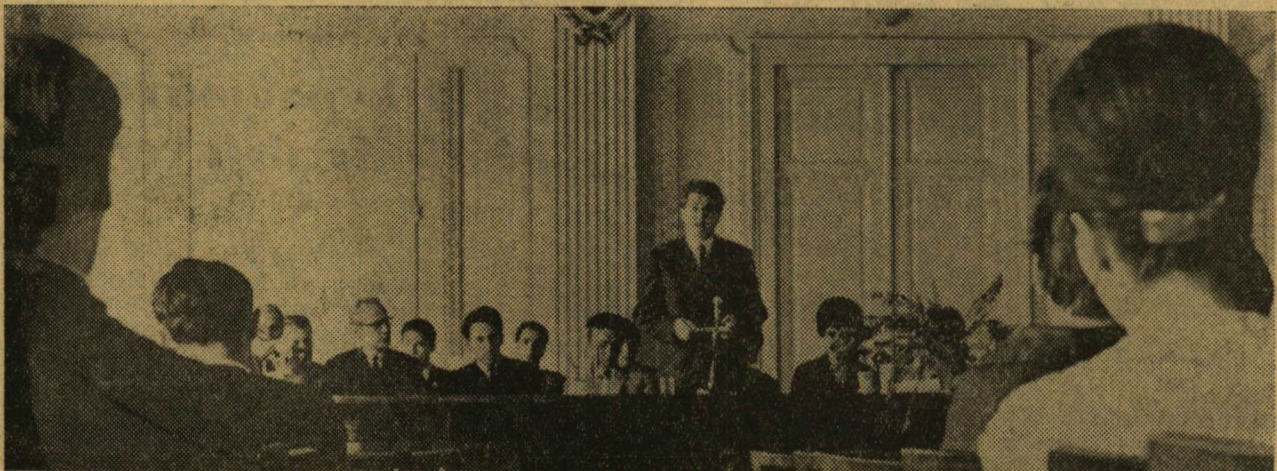
tartózkodó vietnámi, algériai, marokkói, brit-guyanai és tanzániai diákezőtök részére.

Délután 3-kor került sor az egyetem Dugonics téri aulájában a felsőoktatási intézmények szolidaritási nagygyűlésére. A nagygyűlés első szónoka Nádasdi elvtárs méltatta a harmadik világrendszer kialakulását és figyelemre méltó amerikai imperializmus veszélyes békeellenes akcióira, majd Csó Guk Hjan a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság budapesti követség titkára mondott magyar nyelvű beszédet a Koreai Munkapárt és a koreai nép nagy sikereiről.

A hosszan zúgó taps előtte után Szombathy Zoltán joghallgató ismertette a szegedi joghallgatók tiltakozó levelét a vietnámi agresszió ellen, azután Németh József, a TTK kari KISZ titkára olvasta fel a nagygyűlés táviratát Dél-vietnámi Nemzeti Felszabadítási Front Irodája, Budapest címzéssel.

A Szeged Orvostudományi Egyetem, a József Attila Tudományegyetem és a Tanárképző Főiskola békeszerető hallgatói testvéri együttérzéssel kísérik figyelemmel a vietnámi nép hőies harcát az Amerikai Egyesült Államok agressziójával szemben. A haladó emberiség millióival egyetemben elítéljük a történelem egyik legigazságtalanabb, a világékekét veszélyeztető neokolonialista háborúját és szolidaritásunkat fejezzük ki a vietnámi népek a nemzeti függetlenségért, a békéért, a haladásért vívott hősi küzdelmével. El a kezekkel Vietnámtól! Békét a hős vietnámi népek!

A táviratot a nagygyűlés egyhangúlag elfogadta.

Nádasdi József, a KISZ Központi Bizottságának titkára beszédet mond a József Attila Tudományegyetemen a három szegedi felsőoktatási intézmény vietnámi szolidaritási nagygyűlésén.

Enyedi Zoltán felv.

Országos Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztivál Szeged

Eredmények

Egyéni versenyek

Szavalók, prózamondók Szavalók, prózamondók (Apáthy Kollégium) (Petőfi Kollégium)

ARANY FOKOZAT

Balog Tamás (Debreceni Tanítóképző)
Láng Noémi (Bp. Műszaki Egyetem)
Lavicska Kálmán (Debreceni Orvostudományi Egyetem)
Szabó András (Debreceni Orvostudományi Egyetem)
Böhm Edit (ELTE)
Cserhalmi Anna (Debreceni Tudományegyetem)
Magi István (Debreceni Tudományegyetem)

EZÜST FOKOZAT

Bóka Mária (Szombathelyi Tanítóképző)
Mádai Éva (Szombathelyi Tanítóképző)
Nagy Edit (Egri Tanárképző Főiskola)
Véber Mária (Pécsi Tanárképző Főiskola)
Tumpek Judit (Debreceni Orvostudományi Egyetem)
Füller Lajos (Egyesített Tiszti Iskola)
Venyige László (Egyesített Tiszti Iskola)
Katona Imre (Debreceni Tudományegyetem)
Nagy Gizella (Debreceni Tudományegyetem)

BRONZ FOKOZAT

Galántai András (Debreceni Tanítóképző Intézet)
Dorotkin Katalin (Egri Tanárképző Főiskola)
Balatoni Gyöngyi (Pécsi Orvostudományi Egyetem)
Raák Endre (Pécsi Orvostudományi Egyetem)
Hobrai Endre (Pécsi Orvostudományi Egyetem)
Mészáros Gabi (Pécsi Orvostudományi Egyetem)
Merényi Judit (JATE)
Szamos Szilvia (Pécsi Tanárképző Főiskola)
Tóth Károly (Pécsi Tanárképző Főiskola)
Olasz István (Pécsi Tanárképző Főiskola)
Monori Melinda (Pécsi Tanárképző Főiskola)
Novák Katalin (Szombathelyi Tanítóképző)
Baráth Tamás (Bp. Műszaki Egyetem)
Papp László (Bp. Műszaki Egyetem)
Takáts László (Bp. Műszaki Egyetem)
Horváth Tibor (Debreceni Orvostudományi Egyetem)
Bagóczy Judit (ELTE)
Balassa János (Egyesített Tiszti Iskola)
Horváth Attila (Egyesített Tiszti Iskola)

ARANY FOKOZAT

Papp Edit (Nyíregyházi Tanítóképző)
Kiss Anikó (Bajai Tanítóképző)
Keserű Etelka (Bajai Tanítóképző)
Czakó János (EKME)
Nyúl Endre (EKME)
Mikó János (Bp. Közgazdaságtudományi Egyetem)
Négyökrű Mária (Szegedi Orvostudományi Egyetem)
Égertz Péter (Szegedi Orvostudományi Egyetem)
Juhász János (Gödöllői Agrártudományi Egyetem)
Ejry Orsolya (Keszthelyi Agrártudományi Főiskola)
Nagy Zoltán (Szegedi Tanárképző Főiskola)
Ferincz Éva (JATE)
Sajti Emese (JATE)

EZÜST FOKOZAT

Süle Éva (Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem)
Ádám Éva (Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem)
Németh János (Kaposvári Tanítóképző Intézet)
Szolcsánszky Veronika (EKME)
Kemenes Livia (Bp. Orvostudományi Egyetem)
Sándor Gyula (Bp. Orvostudományi Egyetem)
Bartali Gábor (Bp. Orvostudományi Egyetem)
Halász Gabriella (Keszthelyi Agrártudományi Főiskola)
Boár Judit (Gödöllői Agrártudományi Egyetem)
Felföldi Júlia (Gödöllői Agrártudományi Egyetem)
Bánki Frigyes (Bp. Marx K. Közgazdaságtudományi)
Kráml Borbála (Bp. Tanárképző Intézet)
Preisinger Zsuzsanna (Bp. Tanárképző Intézet)
Zsigmond Csaba (Bp. Tanárképző Intézet)
Szombathy Anikó (Bp. Tanárképző Intézet)
Bajnóczky István (Szegedi Orvostudományi Egyetem)

BRONZ FOKOZAT

Szathmáry László (Bp. Állatorvostudományi Egyetem)
Molnár Magdolna (Kaposvári Tanítóképző Intézet)
Bakos Veronika (EKME)
Molnár László (EKME)
Gyepessy Ferenc (EKME)
Király Géza (Bp. Orvostudományi Egyetem)
Varjasy Edit (Bp. Tanárképző Intézet)
Erdi Csaba (Bp. Tanárképző Intézet)
Várdaróczy József (Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola)
Horváth Géza (Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola)
Kádár Zoltán (Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola)
Kerekes László (JATE)

Együttesek versenye

A kamaraszínházi bemutatókon

KIEMELT ARANY FOKOZAT

Budapesti Orvostudományi Egyetem, Timár József
Irodalmi Színpada (Ezio d'Errico: A pad)

ARANY FOKOZAT

Egyesített Tiszti Iskola irodalmi színpada
(„A művelhető csillagokig”)
Budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem Universitas
Együttese (Hubay Miklós: A Sfinx)

EZÜST FOKOZAT

Marx Károly Közgazdasági Egyetem színjátszó csoportja
(Eörsi Ferenc: Epeios akció)
Szombathelyi Tanítóképző Intézet színjátszói
(Euripidész: Iphigénia a tauroszok földjén)

BRONZ FOKOZAT

Kilián György Repülőtisztá Iskola irodalmi színpada
(„A hetvenkedő katona”)
Veszprémi Vegyipari Egyetem egyetemi színpada
(Max Frisch: És a holtak újra énekelnek)
Pécsi Tanárképző Főiskola színjátszó csoportja
(Euripidész: Iphigénia Aulisban)

A Móra Ferenc Művelődési Házban

KIEMELT ARANY FOKOZAT

Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mezőgazdaság-
tudományi Karának irodalmi színpada
Wolfgang Weyrauch: Japán halászok

ARANY FOKOZAT

Debreceni Orvostudományi Egyetem irodalmi színpada
(A bűvészinas)
Budapesti Kertészeti és Szőlészeti Főiskola irodalmi
színpada (Hűsz év)

EZÜST FOKOZAT

Szegedi Orvostudományi Egyetem irodalmi színpada
(Aréna)

BRONZ FOKOZAT

Nyíregyházi Tanítóképző Intézet irodalmi színpada
(Dévényi — Keleti: Sásdi riport)
Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem irodalmi színpada
(Ahogyan mi látjuk a világot)

Az Egyetemi Színpadon

KIEMELT ARANY FOKOZAT

Budapesti Műszaki Egyetem irodalmi színpada
(Ismeretek meg szavaimról)
József Attila Tudományegyetem egyetemi színpada
(Mrozek: Piotr Ohey mártírsága)

ARANY FOKOZAT

Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem egyetemi színpada
(Mrozek: Nyílt tengeren)
Budapesti Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem
irodalmi színpada (Nem lehet addig üdv a földön)

EZÜST FOKOZAT

Egri Tanárképző Főiskola irodalmi színpada
(Riport)
Mosonmagyaróvári Agrártudományi Főiskola irodalmi
színpada (Él, aki volt)
Debreceni Felsőfokú Tanítóképző Intézet irodalmi
színpada (Emlékezés Balázs Bélára)
Szegedi Tanárképző Főiskola irodalmi színpada
(Peter Weiss: A vizsgálat)

BRONZ FOKOZAT

Bajai Tanítóképző Intézet irodalmi színpada
(Bontakozó élet)
Nyíregyházi Tanárképző Főiskola Bessenyei György
irodalmi színpada (Majd csak ellobban
ez a gyehegy nyár)

A képzőművészeti kiállítás díjnyertesei

ARANY FOKOZAT

Bánhidi István (Miskolc)
Csont István (Egri Tanárképző Főiskola)
Matkó Katalin (Szegedi Tanárképző Főiskola)
Zoltánffy István (Szegedi Tanárképző Főiskola)

EZÜST FOKOZAT

Antal Pál (ELTE Alkotóköre)
Pintér Lajos (Miskolc)
Cseh Éva (Szegedi Tanárképző Főiskola)
Gyémánt Lászlóné (Szegedi Tanárképző Főiskola)

BRONZ FOKOZAT

Esztergomi Katalin (ELTE Alkotóköre)
Dobos Sándor (ELTE Alkotóköre)
Haász István (Egri Tanárképző Főiskola)
Rigó József (Szegedi Tanárképző Főiskola)

LEÁNYPORTRÉ

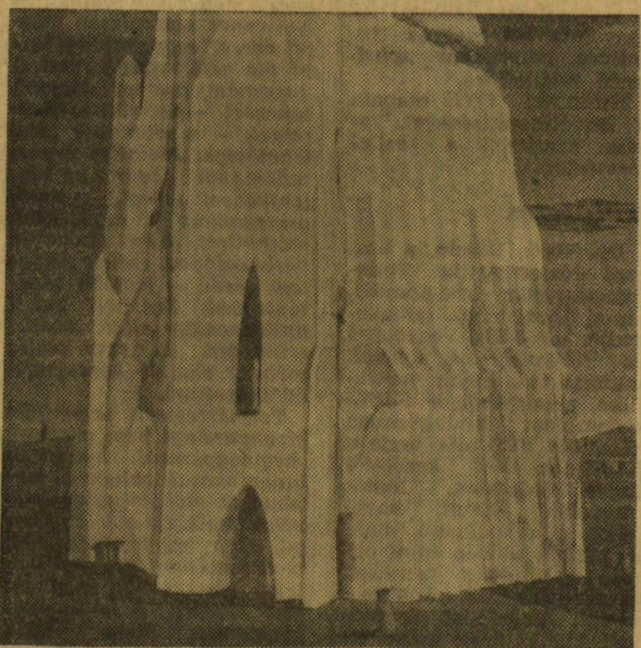
Matkó Katalin festménye

ÁTJÁRÓHAZ

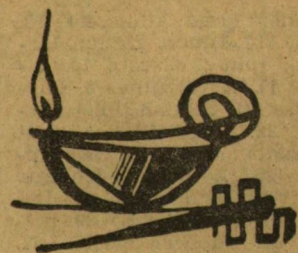
Bánhidi Imre rajza

TEMPLOM

(Hernádi Oszkár felv.)

Zoltánffy István festménye

Kari diákköri konferenciák

Helvennégy előadás mérlege a Természettudományi Karon

Két napon keresztül, délután a JATE Természettudományi Karának hat előadótérében nem a megszokott kép fogadta a belépőt. Hiányoztak a katedrálról az előadó egyetemi oktatók, s a padokban ülő hallgatók kezében sem pergett toll, hogy többoldalas jegyzet készítésével rögzítsék a hallottakat. Egy egy papírdarab akadt, azon viszont csak néhány szavas megjegyzés: a figyelem az előadó, az előadás megértésére az előadó fellépésére, módszereinek tanulmányozására koncentrációra. Egy kis druk is vegyült mindebbe: sikerül e nekem is legalább ilyen jól? Tehát volt előadás, csak a szerepek cserélődtek meg: az előadó diák volt s tanárai, no meg társai hallgatták. Számot adott arról, hogy tanulmányai elvégzése mellett mennyivel gyarapította szakmájának tudáskincsét, miképpen tudja azt továbbadni, majd az előadást követő vitában megvédeni.

Diákköri konferencia. Igaz, hogy csak az egyetem egyik karának keretein belül, és az érdeklődők zömét is ugyaninnen származó kollégák tették ki, esetleg a meghívott szegedi felsőoktatási intézmények néhány oktatója, hallgatója. A kezdő előadó számára azonban ez elegendő. A kar Diákköri Tanácsának nem is volt célja, hogy országos szintű érdeklődésre számot tartó értekezlet rendezzen, az erről történő gondoskodás a minisztériumok illetve az illetékes egyetemek feladata. Így került sor 1965. áprilisában a VII. Országos Diákköri Konferenciára, ahol intézményünk hallgatóinak munkái közül az illetékes minisztériumok hat dolgozatot részesítettek központi dícséretben, s négy nyerte el az ezer forintos pályadíjat. A kar tanárjelölt és végzés hallgatói az 1967-es VIII. konferencián sem szeretnék alább adni, s ezt a törekvést kívántuk támogatni, amikor a szakirodalom áttanulmányozása, az elmélyült kutatómunka és az anyag rendszerezés után alkalmat biztosítottunk a tudomány legfiatalabb művelői számára, hogy diákkörükben szélesebb fórum előtt lépjenek katedrára: előadjanak, vitákozzanak.

A megnyitón dr. Wagner Richard egyetemi tanár, a TTK Tudományos Bizottságának elnöke bevezetőjében méltatta a tudományos diákköri munka jelentőségét, majd sor került az egyes szekciósülésre. Az előadás-sorozat sok tanulsággal járt. Az előző tisztelet professzorok, docensek egyetemes elismerésen nyilatkoztak az elhangzott előadásokról. Véleményük szerint több előadás már most eléri az Országos Diákköri Konferen-

cia által megkövetelt szintet. Természetesen sokak munkáján akad még csiszolni való, a konferencia egyik célja éppen a „csiszolás” volt. Örvendtek, hogy az előadók bátran nyultak a rendelkezésre álló szemléltetési módokhoz és előadásukat ábrákkal, színes rajzokkal és sok diafelvétel vetítésével tették érthetőbbé. Kiváló munkát bizonyít a Szerves-kémiai diákkör 14, a matematikai diákkör 11, az alkalmazott kémia 9 és az állatrendszertani diákkör 7 előadása, de a kar diákkörei közül egy kivételével valamennyi leg-

alább egy előadást tartott. Végeredményben a számontartott 230 diákkörös 74 színvonalas előadást produkált, ami komoly eredmény. A konferencia befejeztével valamennyi előadó szép könyvjutalomban részesült. Dr. Wagner Richard professzor zárszavában az elmélyült és eredményes kutatómunka felett érzett örömről beszélve valamennyi fiatal kutatónak további eredményes munkát kívánt és kiadta a jelszót: Találkozzunk a VIII. Országos Diákköri Konferencián.

Haumann Norbert

A bölcsészkar konferenciáról

— Az egyetemhez méltó rendezvény fejeződött be. Eljutottunk abba a stádiumba, amikor a diákkörök önképzőkörökből valóban tudományos diákkörökké váltak, — mondta záró beszédében dr. Halász Előd dékán.

A diákköri nap eseménnyel a Bölcsészettudományi Karon is lezajlottak. Több, mint két esztendővel ezelőtti vetődött fel egy „házi-tudományos diákköri konferencia” ötlete és most, április 21-én megvalósult — hagyományok nélkül és hasonló alkalmaknak hagyományt teremtve, tanulságokkal szolgálva.

Délután és délután, a kar különböző termeiben összesen tizenkilenc hallgató ismertette munkáját, eredményeit. A dolgozatok tárgyuknak megfelelően szekciókban csoportosultak. Így 8 irodalmi, 3 történelmi, 3 régészeti, 4 pedagógiai és lélektani, valamint egy nyelvészeti tárgyú dolgozatot olvastak fel a résztvevők. A vitavezető-ellenpontos feladatokat az illető intézetek tanárai látták el.

Az a légkör, amely minden szekcióban általában kívánatos lett volna, első sorban a történész és régész-üléseken alakult ki: érezhető volt, hogy egy munkaközösség tagjai beszélnek meg a felvetődött problémákat. Vita a régészeknél G. Varga Annamária és Salamon Ildikó munkája kapcsán keletkezett, s a jelenlévő 13 diákköri tag szinte kivétel nélkül bekapcsolódott a beszélgetésbe — közülük is főképp az elsőéves Ecsedy István jeleskedett. A történészknél viszonylag nagy érdeklődés mellett került sor a felolvasásokra. A vitában résztvevő több kívülálló és diákköri tag — így például ismétlődő hozzászólásaival Szefti László.

Meglepetésre a sokkal kevésbé népszerű tárgyi szövegeket is figyelemre méltó érdeklődés kísérte.

— A téma olyan, hogy vele még nem igen foglalkoztak — mondta Varga István a dolgozat írója. Ennyi éve fogtam a munkába; aktívan naponta jan. 20-áig dolgozom rajta.

Hozzászólta a III. éves Varga István, kérdéseket tett fel Szarvas Erzsébet, Sárosi Mária, Karaba György és Balázs József.

Az elmúlt hetekben tudományegyetemünk mindhárom karán megrendezték a tudományos diákköröknek a jövő évi országos konferenciát megelőző első nagy sereg-szemléit: a kari tudományos diákköri konferenciákat. Az Állam és Jogtudományi Karon különösen reprezentatívá tette a diákkörök erőpróbáját az a körülmény, hogy — mint erről lapunk más helyén beszámolunk — az Országos Ifjúsági Jogsznapok keretében kerül rá sor.

A seregszemle és erőpróba mindhárom karon biztató képet mutatott. Az elhangzott színvonalas dolgozatok remélni engedik, hogy 1967. március-áprilisában, Debrecenben a József Attila Tudományegyetem tudományos diákkörei eredményesen megállják majd a helyüket.

A baj csak az volt, hogy megdöbbenően gyér számú közönség képviseltette magát az üléseken. A legtöbb Aderle Ádám felolvasásán jelentek meg — huszonnyolcan, hallgatók.

A bölcsészek diákköri napja este nyolc órai kezdettel ünnepi eredményhirdetéssel ért véget.

500 Ft-os első díjban a legjobb hat dolgozat szerzői részesültek: Csuri Károly—Simoncsics Péter: Az imaginatív interpretáció; Bonyhai Gábor: Metahermeneutika; Tar Ibolya: Orfeusz és Eurüdiké nyomában; Aderle Ádám: A Don Carlos-legenda; G. Varga Annamária: Három érdekes temetkezés a battonyai korabronzkori temetőből; Varga István: Adalékok a redukáltak történetéhez.

300 Ft-os második díjat öten kaptak: Kelemen János, Borbély Mária, Tóth István, Salamon Ildikó és Babecz Ilona.

200 Ft-tal harmadik díjat kaptak: Komlóssy Ákos, Pintér Csilla, Baróti Tibor, Aderle Ádám, Bőőr László, Fenyvesei Ildikó. Két munkát pedig a határ-idő utáni beadás miatt nem díjazott a bizottság.

Egyetemi sportnapok 1966

Áprilisban hazánk fiataljai különböző rendezvényeken, sportdelutánokon találkoztak egymással az Országos Ifjúsági Napok keretén belül. Szegeden április 14-én, 15-én és 16-án a JATE és OTE KISZ szervezeteinek közös rendezésében mérték össze erejüket a két egyetem legjobb sportolói. Három évvel ezelőtti irták ki először ezt a versenyt az OTE és a JATE között. A program szerint az első napon, 14-én, a kosarasok és a kézilabdázók csaptak össze. Nem sokkal 3 óra után kifutottak a pályára a női kosarasok, megkezdődött a küzdelem-sorozat.

Rögtön a JATE csapata ragadta magához a kezdeményezést. Úgyesen szöttek támadásaikat, ennek eredményeként sűrűn estek a kosarak. Alaposan elhúztak és biztosra nyerték a mérkőzést a kapkodva játszó OTE lányai ellen.

Végeredményben női kosárlabda: JATE — OTE 45:13 (15:5). Legjobb dobók: Rigó 10, Szénási 12, ill. Váradi 5, Farkas 4.

Nem baj — mondogatták az OTE szurkolói — fiúknál mi győzünk. A mérkőzés előtt valóban úgy festett a helyzet, hogy az OTE férfi csapata simán nyer. „Félelmetes” nevetek olvashattunk az összeállításban. (Danitz, Bácskai, Szakáll) Ugyanakkor a JATE csapata tartalékosan volt kénytelen kiállni, mivel Brandstätter sérülése miatt nem vállalhatta a játékot. Kezdd után a JATE lépett fel támadólag. Megszerezte a vezetést és sokáig kezében is tartotta. Már-már úgy látszott, hogy meglepetés születik a találkozón.

Csak pár perc volt hátra a mérkőzésből, amikor — a második félidőben feljavuló — OTE átvette a vezetést, s óriási izgalom közepette győzött. Dícséretet érdemel a JATE egész csapata lelkes, jó játékaért, de külön kitűnt Blazovich és Tőke eredményessége. A mérkőzés végére erősitő győztes csapatban Bácskai, Danitz és Szakáll tetszett legjobban.

Férfi kosárlabdában tehát: OTE — JATE 31:29 (10:15). Legjobb dobók: Bácskai 18, Szakáll 5, ill. Blazovich 16, Jávorka 7.

A mérkőzéseket Tasnádi és Faragó vezette.

A kézilabdapályán nagy érdeklődés mellett zajlott le a kézilabdázók összecsapása. Először a fiúk léptek a pályára.

Az OTE kezdte a játékot, az első izgalmat mégis a JATE csapata okozta Szász kapufájával. A harmadik percben az orvosok Kovács I. révén megszüntették a vezetést. Ambrus hetesből egyenlített. A játékosok egyre jobban a játékba jöttek. Hol az egyik, hol a másik kapu került veszélybe, de a befejezés nem mindig sikerült. A gyors játékosokból álló OTE csapata vette át a játék irányítását. Indításai rendre sikerültek. Az első félidő 13:10 az OTE javára.

Két gyors orvosgóllal indult a második félidő, majd Csizsér volt eredménye: 16:10. Egy néző azt a tanácsot adta a JATE játékosainak, hogy időnként löjjenek is. A tanácsot megfogadva két góllal szépítették az eredményen a fiúk, de aztán ismét az OTE percei következtek. Biztos játékkal nyerték a mérkőzést.

Hivatalosan tehát OTE — JATE 26:23 (13:10). Legjobb dobók: Gyulai 9, Csizsér 7, ill. Ambrus 7 és Puskás 5. Jók: Gyulai, Csizsér, Kovács I., ill. Ambrus, Opauszki, Fekete.

Az első nap befejező eseménye a női kézilabda mérkőzés volt. Ha győz az OTE csapata, jelentős előny birtokában nézhetnek a hátralévő küzdelmek elé. Érthető volt tehát a nagy buzditás. Küzdötték is a lányok, ami viszont a játékot illeti... Egy rossz májú szurkoló szerint egy ember játszott jól a pályán, a játékező. Hm. Potyogtak a gólok a JATE lányainak hálójába. Egy JA-

TE játékos kiszól az edzőnek: Cserélj már le! Hát igen. Kapusa tizenegyszer nyúlt maga mögé a mérkőzés folyamán. Kapussors. Női kézilabda: OTE — JATE 14:1 (6:1). Legjobb góllövők: Bessenyel, Újvári 3-3, ill. Lazi 1.

A kézilabda mérkőzéseket Fritz István vezette.

A második nap műsorán az izgalommal várt labdarúgó mérkőzés szerepelt. A papírforma szerint a jó ajók-ból álló JATE csapata volt az esélyesebb. Igaz, a medikusok egy „import” játékost is szereztek a cyprusi Varnava szeméjében, de — mint később kiderült — ez sem segített rajtuk.

JATE — OTE 3:2 (1:1). Vezető: Kormáryos, (Füzesi, Horváth M.)

JATE: Hunya — Völgyes, Horváth, Hegyes — Dunai, Thékes — Kozma, Lengyel, Gyífkó, Szamosvölgyi, Bácskai.

OTE: Fein — Stumpf, Baló, Varnava — Szűcs, Jeremiás — P. Dávid, Francia, Kalocsai, Vigh (Kun), Rákos.

Az első veszélyes akció a JATE-től láttuk az 5 percben, melynek nyomán Thékes nagy kapufát lött. A 13 percben mintegy 18 méterre az OTE kapujától szabadrúgáshoz jutott a JATE. Gyífkó jól eltalált lövése a hálóba vágódott, 1:0. A másik oldalon Kalocsai került óriási helyzetbe. Gyenge lövése a kapu zsákmanya lett. A 40 percben Völgyes átvette a labdát, Rákos elcsípte és remek lövés után már 1:1.

A második félidőben a JATE fokozatosan átvette a játék irányítását. Az 50 percben Lengyel egy csel után megszerezte csapatának a vezetést. Egy ellentámadás során Kalocsai egyenlített, 2:2. A 80 percben egy baloldali szögletűrúgásra Kozma ugrott fel és senkitől sem zavartatva a hálóba fejelte a labdát, 3:2. Pár perccel a mérkőzés befejezése előtt ismét Kozma került jó helyzetbe, de a lövése a kapufán csattant.

A mérkőzés után... OTE: Jobb volt az ellenfél. Gratulálunk.

JATE: Megérdemeltük a győzelmet.

A harmadik napon elég gyér érdeklődés mellett került sor az atlétikai versenyre. Csak a férfi számokban volt teljes az indulók száma.

A részletes eredmények: Férfiak: 100 m: 1. K. Nagy (OTE) 11,7, 2. Gulyás (JATE) 11,9, 3. Bencz (JATE) 12,1. 4x100-as váltó: 1. OTE (Döbrönte, Dömötör, Kishonti, K. Nagy) 50,1, 2. JATE (Gulyás, Hajnal, Bodnár, Bencz) 50,4. 400 m: 1. K. Nagy (OTE) 61,5, 2. Kárpáti (JATE) 61,7. 800 m: 1. Kárpáti (JATE) 217,1, 2. Sindyei (JATE) 219,8.

Távolugrás: 1. Gulyás (JATE) 612, 2. K. Nagy (OTE) 578.

Diszkosz: 1. Márki-Zay J. (JATE) 36,4, 2. Kiss J. (OTE) 34,9.

Súly: 1. Márki — Zay J. (JATE) 11,6, 2. Szőlősi (JATE) 10,9.

Magas: 1. Kihonti (OTE) 170, 2. Rozsnyói (JATE) 170 (Kishonti kevesebb kísérletével nyert).

Nők: 100 m: 1. Zlehovszky (JATE) 15,9 (egy induló), 400 m: 1. Újvári (OTE) 1,28 (egy induló).

Magas: 1. Várkonyi (OTE) 140.

Súly: Mikó (JATE) 7,87, 2. Porkoláb (JATE) 7,38.

Diszkosz: 1. Éliás (JATE) 36,08.

Tóth Gyula

Ilyen ez a háború

„Ilyen ez a háború” című Vietnamból szóló magyar film bemutatására, majd ezt követően ankét-ra került sor a SZOTE KISZ Bizottságának rendezésében, április 25-én, a Gazdasági Igazgatóság kultúrtermében, melyen részt vettek a JATE, valamint a Tanárképző Főiskola képviselői is. Az ankétot ifj. Schiffer Pál, a film rendezője vezette.

Kollégiumi ballagás

Kedves, megnátó, kis ünnepek helye volt április 21-én este, a Semmelweis kollégium.

A kollégium lakói búcsúztatták a végzős ötödéves orvos és negyedéves gyógyszerhallgatókat.

Az állami vezetés és a diákbizottság — ünnepi kollégiumi gyűlés keretében — virággal és emléklappal kedveskedett a búcsúzó diákoknak. A diákbizottság nevében Zathureczky György titkár búcsúzott a ballagóktól, válaszként Szalay László V. évfolyami titkár köszöntö meg a kollégium kedvességét.

Az ünnepi gyűlést táncpal egybekötött kis „mulatság” fejezte be.

A doktorra fogadó rektori kézfogás és a végzett joghallgatók egyike.

Berger fotó

vaj László és Hadobás Mihály hallgatókat valamint mindazokat, akik közreműködésükkel hozzájárultak a fesztivál sikeres lebonyolításához.